

Írány a piac, ebből biztosan jó töltött káposzta lesz Karácsonykor.

Azt nem tudom, hogy a hirtelen beköszöntő hidegfront miatt, vagy csak azért, mert fizetés előtti héten vagyunk, de gyenge mozgás van a városi zöldségpiacon. Feltehetően az utóbbi. A gyenge nap ellenére Gáspár Ferenc asztalánál hevesen pakolja óriás műanyag edényekbe a paradicsomot, káposztát egy fiatal pár.

„Gazdálkodom amióta vissza adták a földeket, olyan szűk húsz éve, nagyjából ennyi ideje járok a piacra is. Nem volt családi hagyomány a zöldségtermelés, mi kezdtük el, saját ötlet volt” - meséli Ferenc

Akárcsak a kezdetekkor, úgy most is csak másodállásban gazda, Székelykeresztúron egy

hektárnál is nagyobb területet művel meg családjával.

Az asztalon szétnézve szép, formás zöldségek sorakoznak, látszik, hogy nem elhanyagolt gazdaságban termett. Bár városi gyerek vagyok, azért én is tudom, nem kis munkával jár, hogy az embernek jó termése legyen. Kíváncsian kérdezem, miként lehet bírni a nyolc órás munkaidő mellett még egy ekkora kert gondozását?

„Nehezen, nehezen! Ez elég kemény kihívás fizikailag és szellemileg is. Amikor szabad vagyok, akkor a zöldségesbe tevékenykedek, vagy vetünk, vagy a talajt készítjük elő. A munkahelyemen egy hetet dolgozok, egy hetet szabad vagyok, így amikor pihenek, akkor ezt csinálom” - kacagja el magát Ferenc, miközben a munkabeosztását végiggondolva tudatosul benne is, hogy a munka utáni pihenést is munkával tölti ki.

Az egy hektárt is meghaladó területen Ferencék megtermelnek mindenféle zöldséget, amit a környék klímája megenged. Az asztal most is gyönyörű piros paradicsomtól, zöld- és piros paprikától, padlizsántól, pityókától, káposztától rogyadozik.

